

[Arnth Jensen.]
 slutning af 4. April 1928 om Valg af Statsrevisorer ydes der i Henhold til § 9 saavel fungerende som pensionerede Statsrevisorer og saadannes Enker et Reguleringstillæg til Lønning eller Pension efter Tjenestemandslovens § 992. Ved Loven om Tillæg til Pensioner bortfaldt imidlertid Adgangen til at yde Reguleringstillæg efter Tjenestemandslovens § 992, idet der med Virkning fra 1. April 1946 ydes et særligt Pensionstillæg, det saakaldte pensionsgivende Løntillæg, og samtidig bestemtes det, at Reguleringstillægget vilde være at beregne efter Lovens almindelige Regler med dens i Forhold til § 992 lavere Satser.

Da der imidlertid næppe er Hjemmel til at yde Statsrevisorerne et til Lønningerne svarende almindeligt pensionsgivende Tillæg, vil de efter 1. April 1946 pensionerede, saafremt der ikke træffes en positiv Bestemmelse om Ydelse af et saadant Tillæg, blive ringere stillet end de før dette Tidspunkt pensionerede.

Forslaget tilsigter da at udligne dette Misforhold med en Bestemmelse om, at der til den af Statsrevisorerne hidtil oppebaarne Lønning ydes et Løntillæg beregnet efter Satserne i Tjenestemandslovens § 99. Under Hensyn til den Forhøjelse, der derigennem finder Sted, findes det naturligt at nedsætte Dyrtdistillægget, der i Følge Tjenestemandslovens § 97, Stk. 2, udgør 69 pCt., til 60 pCt., hvorved opnaas, at det bliver af samme Størrelse som det Tillæg, der ydes til Rigsdagens Medlemmer.

Ud fra den Betragtning, at Stillingen som Statsrevisor ikke kan sidestilles med en Tjenestemandsstilling, er der ikke hidtil af Statsrevisorerne betalt Pensionsbidrag. Da der imidlertid nu for Rigsdagsmænds Vedkommende ved Lov Nr. 382 af 12. Juni 1946 om Ændringer i Loven om Valg til Rigsdagen er gennemført en Pensionsordning, hvorefter Rigsdagsmændene yder Bidrag, maa det formentlig anses for rigtigt, at der ogsaa i Statsrevisorerens Lønning fradrages et Pensionsbidrag, og det foreslaas, at dette fastsættes til samme Procent som ved Valgloven for Rigsdagsmænd fastsat. Det er ved Vedtagelsen af nævnte Lov om Ændring i Valgloven forudsat, at de der omhandlede Pensionsbidrag ikke skal kunne kræves tilbagebetalt. Da den samme Regel bør finde Anvendelse for Statsrevisorerens Vedkommende, er en dertil sigtende Bestemmelse optaget ogsaa i nærværende Forslag.

Forslaget har været til Overvejelse i et Fællesudvalg bestaaende af Medlemmerne af de to Tings Udvalg vedrørende Statsregn-

skabet, og man var fra alle Sider enig om at tiltræde Forslaget, hvorfor jeg herved skal anbefale det til Tingets velvillige Behandling og til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 343 af 8. Juli 1943 om Tillæg til Lov om Banker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3373; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2927).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den sidst paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 344 af 8. Juli 1943 om Tillæg til Lov om Sparekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3377; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2928.

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: De to Love, der skal fornyes ved de fremsatte Lovforslag, er et Led i den Kæde af Love, der blev gennemført i 1943 med det Formaal at modarbejde Inflationstendensen. En Række af Lovene føres videre gennem andre Lovforslag, og der er altsaa nu foreslaaet en Forlængelse ogsaa af disse Love. Der er imidlertid i Lovforslagene sket en stærk Svækkelse af den Binding, som blev vedtaget, da Kriselovene gik igennem, og der vil jeg gerne sige for mit Partis Vedkommende, at vi er noget betænkelige ved at svække denne Binding.

Den Inflationssrisiko, som det var Meningen at imødegaa ved Lovene, er efter vor Opfattelse fortsat til Stede. Der er ikke Sandsynlighed for, at der i den nærmeste Fremtid vil komme Investeringsmuligheder, Muligheder for virkelig forsvarlig Investering i et saadant Omfang, at det paa normal Maade kan opsuge de ledige Penge, der er indsat i Banker og Sparekasser. Ikke mindst de Nedskæringer af Importen, som